

sel og i sammenhæng med syge børn tre centrale punkter for os.

Og så burde jeg måske nævne, at der jo her ligger en ganske omfattende finansieringsopgave, som vi bør drøfte i fællesskab. Den har alle et medansvar for. Der er ingen gratis omgang i denne sag.

Må jeg komme med et par bemærkninger om det, der så er foreslået af andre partier. Jeg har sagt lidt om, at jeg synes, jeg ser mange gaveboder, men jeg synes i og for sig, at mange af de udgifter, der bliver peget på, kan være sympatiske, de kan være venlige, og de er klart udtryk for, at der er nogle, der vil være mere socialdemokrater end Socialdemokratiet. Det må vi jo så se hvordan de kommer fra, det er jo ikke specielt den ægte vare. Men der er noget galt med pris-sætningen. Socialdemokratiet har altid villet kæmpe for, at når vi satte noget i værk, ville vi også godt have, at pengene var der. Det er i hvert fald en dokumentation, der står hundrede procent klar efter disse 9 år.

Derfor er der ingen vej til at få billige varer til lavpris. Den finansiering, vi ser i Venstres forslag, er hinsides normal økonomisk finansiering. Der skal skæres i arbejdsløshedsdagpenge, aktivering. Nej! Tre fjerdedele, hvis det kan gøre det, af de midler, Venstre foreslår vi skal finansiere barsel med, er arbejdsløshedsdagpenge. De kan ikke spares, medmindre man da mener, at arbejdsløshedssatserne skal sættes ned. Men så må man jo sige det i stedet for at foregøgle, at der findes en let løsning her.

Det usympatiske i finansieringen, og det er det andet, jeg skal gøre opmærksom på, er jo, at det går fra ulandsbistanden. Det er også et led i det konservative udspil, der jo på mange måder i øvrigt er mere forudsigeligt og ærligt. Her vedstår man dog, at dem med de laveste indkomster ikke skal have skattelettelser, og man går direkte ind og siger, at fradrag for fagligt kontingent skal fjernes, og at skattesatser for ældre, når det drejer sig om boligen, skal være ens. Det er selvfølgelig noget, der hjælper ældre, der har meget på bogen.

Men vi er lodret uenige i den profil. Jeg er faktisk enig med Kristeligt Folkepartis formand, hr. Jann Sjørnsen, når han siger, at skattelettelser ryster sammen med en beskæring af ulandsmidlerne er en utiltalende cocktail. Vi er ikke i Danmark blevet så fattige, at vi sender regningen til denne verdens endnu mere fattige.

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Det kan være, der er en borgerlig politiker, der kan forklare

mig det. Jeg forstår ikke, at det skal gå ud over nødlidende mennesker i fattige lande, at der skal åbnes gaveboder i Danmark. Jeg forstår det ikke. For hvordan skal vi hjælpe verdens flygtninge og nødlidende i deres hjemlande og nærområder, hvis ulandsbistanden skal stå for skud i sådan et overbudseufori? Jeg forstår det ikke. Er der nogen, der kan give en forklaring?

Vi går ind i disse finanslovsforhandlinger med den klare holdning, at vi ikke skal fremme blok-dannelser i dansk politik, om end det selvfølgelig er tydeligt, at der er forskellige retninger. Men noget af det unikke i vores folkestyre er jo, at vi kan samarbejde og finde kompromiser. Med den holdning går vi ind i finanslovsforhandlingerne, sådan som vi har gjort det årene før.

Det interessante bliver så: Hvem vil være med til at samarbejde om at finansiere de ting, vi kan gøre for den bedre velfærd, uden på nogen måde at angribe den grundlæggende soliditet i finanslovsforslaget? Derfor inviterer også Socialdemokratiet til samarbejde om at finde dækning for de forbedringer, der kan laves inden for denne ramme.

Vi vil gerne være med til at skaffe finansiering også der, hvor det ikke er angivet, men vi vil ikke gøre det alene. Vi betragter det ikke som vores opgave at finansiere alle mulige uprioriterede løfter, andre afgiver. Vi vil gerne finansiere de beskedne, men realistiske løfter, vi selv afgiver. Og jeg har her forklaret, hvor vores prioriteter ligger.

Vi tror nemlig ikke, at der er en let vej til et bedre velfærdssamfund via frit valg på alle hylde. Vi tror ikke, at man kan udlicitere og effektivisere sig til så meget mere end det, vi har foreslået. Vi synes, opgaven burde være overkommelig. Og selv om der er valg, kunne man jo bevise, at der var en grad af ansvarlighed hos alle partier i dette Ting.

Formanden:

Jeg har foreløbig noteret 28 medlemmer for korte bemærkninger, men jeg kan ikke love, at vi har fået alle noteret. Derfor læser jeg navnene op på de medlemmer, der har bedt om ordet, og de vil få ordet i den rækkefølge, jeg nævner det her: Kim Andersen, Frank Dahlgaard, Aase D. Madsen, Rikke Hvilshøj, Flemming Hansen, Hans Christian Schmidt, Lene Espersen, Kristian Thulesen Dahl, Ole Sohn, Aage Frandsen, Gitte Liljelund Bech, Ole M. Nielsen, Jørgen Winther, Egil Møller, Keld Albrechtsen, Thorkild B. Fransgaard, Birthe Skaarup, Jens Vibjerg, Jens